

На основу члана 21. став 2. Закона о заштити лица која пријављују корупцију („Службени гласник Републике Српске“, број 62/17), чл. 69. став 4. и 86. став 2. Закона о републичкој управи („Службени гласник Републике Српске“, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16), директор Републичке управе за инспекцијске послове, д о н о с и

УПУТСТВО

О ПОСТУПАЊУ СА ПРИЈАВОМ КОРУПЦИЈЕ И ОБЕЗБЈЕЂЕЊУ ЗАШТИТЕ ЛИЦА КОЈА ПРИЈАВЉУЈУ КОРУПЦИЈУ У РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ ЗА ИНСПЕКЦИЈСКЕ ПОСЛОВЕ

1. Овим упутством регулишу се питања подношења и примања пријаве корупције, поступање са пријавом корупције, заштита права пријавиоца корупције, права и обавезе директора и запослених у Републичкој управи за инспекцијске послове (у даљем тексту: Инспекторат) у вези са пријавом корупције и друга питања која су од значаја за пријаву корупције и заштиту права пријавиоца корупције у Инспекторату.
2. Пријава корупције је, у складу са Законом о заштити лица која пријављују корупцију (у даљем тексту: Закон), писмено или усмено обавјештење које садржи податке о чињењу или нечињењу лица запослених у Инспекторату, злоупотребом службених овлашћења или службеног положаја у приватне сврхе, с циљем стицања противправне имовинске користи или било које друге користи за себе или другог.
3. Не сматра се пријавом корупције пријава поднесена против инспектора или других запослених која садржи податке о незаконитостима, неправилностима или другим пропустима у раду који немају у претежној, односно довољно поткрепљеној мјери обиљежја коруптивног понашања и са којима се поступа у складу са Правилима о раду интерне контроле у Републичкој управи за инспекцијске послове и другим актима.
4. О начину поступања са пријавама из тачке 2. и 3. овог Упутства одлучује начелник Одјељења за унутрашњу контролу (у даљем тексту: начелник Одјељења).
5. Пријава корупције може да има форму писменог или усменог обавјештења.
6. Пријава може да се поднесе:
 - 6.1. путем редовне поште на адресу Инспектората,
 - 6.2. путем електронске поште на службену *e - mail* адресу Инспектората,
 - 6.3. у сандуче за пријаву корупције, које се налази у просторијама Инспектората,
 - 6.4. усмено на записник код овлашћеног лица у Инспекторату.
7. Пријава корупције садржи:
 - 7.1. опис чињења или нечињења које представља корупцију,
 - 7.2. чињенице и околности на основу којих пријавилац сумња да је покушана или извршена корупција у Инспекторату,
 - 7.3. податке о пријавиоцу.
8. Пријава садржи и податке о запосленом у Инспекторату за ког постоји сумња да је извршио корупцију уколико пријавилац има информације о томе у моменту подношења пријаве.
9. Уз пријаву, пријавилац доставља и материјалне доказе из којих произлази сумња да је покушана или извршена корупција уколико је у посједу таквих доказа.
10. На коверти којом се доставља пријава корупције пријавилац означава да се односи на пријаву корупције да не би била отворана заједно са редовном поштом.
11. Сви запослени у Инспекторату треба да, уколико дођу у посјед пријаве корупције, предузму мјере да се обезбиједи заштита личних података и анонимност пријавиоца, да се нико други не може упознати са садржином пријаве и да се пријава достави начелнику Одјељења.
12. Подаци о идентитету подносиоца пријаве чувају се у тајности и не могу се откривати осим у мјери у којој те потребно за правилно и потпуно спровођење поступка испитивања пријаве или ако је сам пријавилац изричито дозволио откривање података о свом идентитету.
13. Пријава корупције у смислу члана 12. Уредбе о канцеларијском пословању републичких органа управе (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 1/04 и 13/07) представља службену

тајну, и са њом се, као и са предметом који се отвори по пријави, даље тако поступа према Упутству о канцеларијском и архивском пословању у Републичкој управи за инспекцијске послове.

14. Сандуче за пријаву корупције налази се у просторијама Управе Инспектората, у дијелу који није покривен надзорним камерама и који је доступан свим запосленим и странкама које најављено долазе у Инспекторат.

15. Сандуче за пријаву корупције отвара начелник Одјељења, а отварање се врши једном мјесечно.

16. Пријаву у форми усменог обавјештења пријавилац подноси усмено на записник код неког од државних службеника распоређених у Одјељењу за унутрашњу контролу.

17. Записник из тачке 16. овог упутства сачињава се у два примјерка, и то један се предаје пријавиоцу, а други се доставља начелнику Одјељења уз третман повјерљиве поште.

18. Приликом сачињавања записника о пријави корупције поступајући службеник упознаје подносиоца пријаве са одредбама Закона о врстама пријава, да би утврдио да ли се пријава односи на сумњу на корупцију у Инспекторату или у неком другом субјекту, односно да ли се ради о пријави која нема елемената корупције.

19. Ако државни службеник утврди да се усмена пријава односи на сумњу на корупцију у неком другом субјекту, а не у Инспекторату, упознаће пријавиоца да се таква пријава подноси субјекту у вези са чијим радом постоји сумња да је покушана или извршена корупција, односно у вези са чијим радом постоји сумња да је дошло до угрожавања или повреде права пријавиоца корупције.

20. Ако државни службеник утврди да се писмена пријава односи на сумњу на корупцију у неком другом субјекту, а не у Инспекторату, доставиће пријаву субјекту у вези са чијим радом постоји сумња да је покушана или извршена корупција, односно у вези са чијим радом постоји сумња да је дошло до угрожавања или повреде права пријавиоца корупције.

21. У записник о пријави корупције уносе се:

21.1. пословни број и датум сачињавања записника;

21.2. подаци о пријавиоцу и начин утврђивања идентитета пријавиоца;

21.3. упознавање пријавиоца корупције са одредбама Закона о:

- врстама пријава корупције,

- садржају пријаве,

- врстама заштите пријавиоца корупције и његовом праву да изабере врсту заштите;

21.4. изјава пријавиоца којом:

- описује чињење или нечињење које представља корупцију,

- наводи чињенице и околности на основу којих пријавилац сумња да је покушана или извршена корупција у Инспекторату и

- даје податке о запосленом у Инспекторату за ког постоји сумња да је извршио корупцију ако пријавилац има информације о томе у моменту подношења пријаве;

21.5. побројавање и опис доказа које пријавилац подноси уз пријаву корупције.

22. Начелник Одјељења доставља пријаве корупције у рад државним службеницима распоређеним у Одјељењу.

23. Ако начелник Одјељења из било којег разлога није у могућности да извршава права и обавезе које произлазе из овог упутства, директор доноси рјешење којим овлашћује другог запосленог из Инспектората да извршава права и обавезе начелника Одјељења.

24. Ако се пријава корупције односи на начелника Одјељења, пријава се доставља непосредно директору, који ће одредити државног службеника који ће поступати по пријави.

25. Ако се пријава корупције односи на неког од државних службеника из тачке 22. овог упутства, начелник Одјељења треба да обезбиједи да државни службеник не поступа по предмету формираном по тој пријави.

26. Државни службеник задужен предметом формираним по пријави корупције испитује да ли је пријава потпуна.

27. Ако пријава није потпуна, пријавилац се позива да је допуни у примјереном року, уз упозорење да ће у супротном пријава бити одбачена као непотпуна.
28. Ако пријава буде одбачена као непотпуна, пријавилац може накнадно поднијети нову пријаву са свим обавезним елементима само ако је ријеч о новим доказима који нису били познати у вријеме подношења старе пријаве.
29. Ако пријавилац у пријави није навео личне податке, предмет формиран по таквој пријави архивира се, уз службену забиљешку да се по пријави није могло поступати из разлога непотпуности.
30. Државни службеник задужен предметом формираним по пријави корупције испитује основаност навода у пријави и доставља је на изјашњење запосленом у Инспекторату за којег је у пријави изнесена сумња да је извршио корупцију, уз остављање примјереног рока.
31. Пријава се доставља писменим путем или електронском поштом уколико су за то испуњени услови, уз обезбјеђење заштите података о пријавиоцу корупције у смислу тачке 12. овог упутства.
32. Од пријавиоца се могу затражити додатни подаци и евентуални докази о наводима у пријави.
33. Државни службеник који је задужен предметом формираним по пријави корупције и по службеној дужности прикупља што више податка и доказа који ће му помоћи у испитивању навода из пријаве.
34. Државни службеник који је задужен предметом формираним по пријави корупције, након што испита основаност навода у пријави, предлаже следеће одлуке за поступање по пријави корупције:
- 34.1. одбацивање пријаве као непотпуне,
- 34.2. одбијање пријаве као неосноване,
- 34.3. просљеђивање пријаве надлежном органу,
- 34.4. предузимање мјера и активности за отклањање акта, чињења или нечињења које је утврђено као штетна посљедица којом је повријеђено или угрожено право пријавиоца корупције или са њим повезаних лица,
- 34.5. предузимање мјера и активности за обезбјеђење заштите и остварење права пријавиоца корупције или са њим повезаних лица,
- 34.6. предузимање мјера и активности за утврђивање дисциплинске и материјалне одговорности запосленог за којег постоје основи сумње да је извршио корупцију.
35. Директор одлучује о поступању по пријави корупције након што заприми приједлог одлуке из тачке 34. овог упутства.
36. Изузетно, уколико се пријава корупције односи на директора, замјеник директора одлучује о поступању по пријави корупције након што заприми приједлог одлуке из тачке 34. овог упутства.
37. Коначна одлука или обавјештење о исходу поступка по пријави корупције доставља се подносиоцу пријаве у року од осам дана од дана окончања поступка по тој пријави.
38. Изузетно, уколико подносилац пријаве у току поступка затражи информацију о мјерама и активностима предузетим по поднесеној пријави, обавјештење ће му бити достављено у року од 15 дана од дана подношења захтјева за достављање обавјештења.
39. Ово упутство ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 24.012/020-42-2/17
Датум: 01.11.2017. године

Директор

Предраг Томић